

но ѣже не хошѣ злое, сїе содѣваю: (2 членъ и първа половина): аще ли ѣже не хошѣ азъ, сїе творю, (3 членъ) ѹжѣ не азъ сїе творю, (4 членъ) но живѣи во мнѣ грѣхъ (5 членъ).

§ 98. Кога рѣчь-та состои отъ кратки предложенія, независими едно отъ друго по смыслъ-та, тога рѣчь-та ся выка отрывиста; като: время ѣсть вещь драгоцѣннаа; егѡ ничїмъ замкнѣти не возмѡжно; онѡ скорѡ ѹтекаетъ; грѣшно ѣсть не щадѣти егѡ;

§ 99. За по голѣма вразумительность и ясность въ произношенїе-то мы отдѣляваме единъ перїодъ отъ другїй, и части-те нїхни, съ по дълги или съ по кратки записанїя такожде съ нѣкои особенны повышенїя и пониженїя на гласъ-а ни.

Тїи запиранїя и премѣненїя на гласъ-а ги изображаваме со особенны знакове, които ся препинанїя-та.

§ 100. Препинателни-те знакове ся:

1) Запятая (,), она показва най кратко-то записанье на гласъ-а.

2) Точка съ запятая (;), она показва записанье два пжти по дълго отъ запятая-та.